

Mikiša Mihailović

40 GODINA SA VAMA

Arandjelovac, 2014.

Mikiša Mihailović

40 GODINA SA VAMA

Izdavač:

“Stvarnost” – Arandelovac

Za izdavača:

mr Dragan D. Todorović

Tehničko uređenje:

Tijana Šukić

Tiraž:

Štampa:

Grafopak, Arandelovac

tel: 034/6725-683

REČ IZDAVAČA

Knjiga Mikiše Mihailovića “40 godina sa vama” svedoči o Mikišinih novinskim tekstovima i potvrđuje da novine, ipak, ne žive samo jedan dan. Šta više, novinski isecci spakovani među koricama ove knjige kao da objavljenim tekstovima udahnuju novi život. Faksimili i prepisi novinskog štiva potvrđuju da svi mi živimo od prošlosti u sadašnjosti - za budućnost. Upravo zbog budućnosti ova knjiga i ugleda svetlo dana.

Hronološki poređani tekstovi predstavljaju svojevrsni vremeplov, u koji autor i izdavač pozivaju čitaoce na jedinstveno putovanje kroz vreme. Mikišina olovka opisivala je događaje u različitim oblastima života od kulture i sporta do privrede i politike, uglavnom u Arandjelovcu i bližoj okolini (Topoli najčešće). Osim objektivnog predstavljanja stvarnosti, dnevni, lokalni i fabrički listovi prenosili su i subjektivne stavove autora, koje je izražavao jasnim jezikom, uz poštovanje izvora informacija i pazeći da se o nekoga ne ogreši. Humanista po ubeđenju, uporno se borio za istinu i pravdu, zastupajući tzv. običnog čoveka, pogotovo iz sveta rada, kome je i sam pripadao. Mikišina olovka je pisala i srcem, lirski raspevano, a objavljena poetska ostvarenja predstavljaju originalni ukras ove knjige i dokazuju bliskost novinarskog i leterarnog izražavanja.

Stvaralački opus prve dve decenije, ispunjen afirmisanjem zaslužnih pojedinaca i privrednim uspesima, predstavlja suprotnost događajima u poslednje dve decenije, kada počinju nepravedne sankcije međunarodne zajednice, građanski ratovi na prostoru bivše Jugoslavije, razaranje sistema vrednosti, propadanje privrede i demontaža perspektive za bolje dane. Mikiša nije podlegao opštoj atmosferi i “senzacionalnim trendovima” tabloidizacije novinarstva u Srbiji, iako je jedini iz arandjelovačke opštine bio dopisnik svih novovremenih tabloida na srpskoj žurnalističkoj sceni. Čak i kada je pisao o škakljivim temama (poput pojavljivanja vehabija u Bosuti, ili nebrizi o nuklearnom otpadu u Jeloviku), u Mikišinih tekstovima senzacija se zasnivala na društvenom angažmanu, a ne na blaćenju pojedinaca i događaja.

mr Dragan Todorović

Radeći u Modnoj konfekciji “Rudnik”, čijih 700 zaposlenih žena su pronele slavu Arandjelovca na evropskom tržištu najboljih košulja, i objavljujući tekstove i poneku pesmu u novinama i časopisima širom zemlje (od SFRJ do sadašnje Srbije), Mikiša je iznedrio i druge stvaralačke izazove. Počev od zabrinutosti za opstanak čovečanstva (Inicijativa “Opomena Černobilj”) do pečenja rakije u rodnom Brezovcu i izrade suvenira od različitih materijala. Neka i Mikišina knjiga, poštovani čitaocē, bude Vaš svojevrsan suvenir.

mr Dragan Todorović

40 GODINA SA VAMA

Kada sam u leto, davne 1973. godine, napisao i objavio prvi članak, u tada neprikosnovenom NIN-u, nisam ni pomislio da je to u stvari moj prvi "zaveslaj" u novinarskim vodama. Desilo se to dok sam bio na odsluženju vojnog roka u JNA, pa sam zbog članka imao izvesne povoljnosti, ali i kazne, koje su doduše više bile zabavne, ili su se bar u to pretvorile.

Po izlasku iz JNA počeo sam saradnju u fabričkom listu „Šamot“ u Arandelovcu, opet kao nekakav, meni zanimljiv, hobi. Ni tada, a i danas je tako, novinarstvo mi nije bila profesija, a iskreno, a s obzirom na to da sam više pisao objektivno, kritički, brzo bih verovatno i ostao bez posla, ili postao redakcijski potrčko. Zanimljiv događaj desio mi se baš u „Šamotu“. Na sastanku u redakciji upitao sam: „da li baš u svakom broju na naslovnoj strani mora da stoji slika direktora?“ Svi su se zapanjili, očekivali su da više neću ni priviriti u redakciju. Narednog jutra generalni direktor Dragoljub Rajković me pozvao na kafu, a umesto besa ili bar blage kritike, opušteno smo razgovarali o svemu. Predložio mi je i da upišem novinarsku školu na Jugoslovenskom institutu za novinarstvo - „potrebni su nam takvi novinari“, rekao je.

Ubrzo sam izabran i za predsednika omladine u fabrici. Inače, za vreme dva mandata direktora Rajkovića „Šamot“ je bio najjači, kao nikada pre i nikada posle.

Uprkos početnom iskustvu u omladinskom radu, ni u političkim vodama nisam "zaplivaio" kao profesionalac, iako sam uvek bio nekako na ivici, ali...!? Da ne objašnjavam kako i zašto citiraću reči moja dva brata, koje, inače, izuzetno cenim - prvi (Dobrivoje, rođeni brat): - Ti postavljaš visoke ciljeve, ali oni iznad nisu spremni da te prihvate, a oni iza nisu spremni da te prate; drugi (Bora, brat od uja-

ka): - Gde god da bi te izabrali, brzo bi te oterali, tvoji stavovi nisu ideali, ali imaju tu notu. Poštenje jeste vrlina, ali ne za politiku.

Poslednjih petnaestak godina, od kako se aktivno bavim novinarstvom (ne profesionalno), pisao sam rasterećeno, toliko objektivno da su mi neki dobri prijatelji govorili da ne pišem uz vetar (čitaj kako je napisano)! Mnogo napisanog nije ugledalo svetlost dana, istina nije uvek poželjna...

Mikiša Mihailović

POMOGLI SU:

АРАНЂЕЛОВАЦ

★★★★★
HOTEL IZVOR
Aranđelovac

ALEKSANDROVIĆ

PEŠTAN

Републички
фонд за пензијско
и инвалидско осигурање

ŠUMADIJAGRANIT

Vinarija VRBICA

LeonardoShirts

MEDIJSKA PODRŠKA:

Sa novinarskog druženja u Jarmenovcima

NEZAVISNE DNEVNE NOVINE
INFORMER

U 45. IZDAVANJU OD 2014.
NAŠE NOVINE

СТВАРНОСТ

ФОТО САЛЕ
АРАНЂЕЛОВАЦ

GEM **rtv**

